

Jag blir både ledsen och upprörd!

DEBATT Claudette Skilving: Jag blir både ledsen och upprörd när jag läser [Carina Håkanssons rapport](#) från den internationella konferensen i Göteborg på temat **Närvaro och Delaktighet**. Inga politiker och heller inga journalister från de större dagstidningarna var där, trots personliga inbjudningar. Konferensen syfte var enligt arrangörerna att visa att det inte bara handlar om diagnoser: *"Vi ville i och med konferensen visa på att det finns andra sätt att såväl tänka som agera. Vi ville förmedla ett hopp till alla som förlorat sitt hopp. Vi ville visa på att det är möjligt att förändra genom närvaro och delaktighet. Genom solidaritet och ett gemensamt ansvarstagande."*

Idag lever vi åter igen i en s k diagnostisk kultur, där diagnoser och medicinska behandlingsmodeller har företräde framför den sociala kontexten som människor lever och påverkas av. Vi som arbetat länge minns hur det medicinska perspektivet (och moraliska) dominerade, innan man på sjuttioalet gjorde upp med den dominerande vårdkulturen. Tyvärr slog pendeln lite väl långt i den negativa attityden till mediciner och risken blev att man "tappade ut barnet med badvattnet". Som en reaktion.

Idag är vi tillbaka till inställningen där man undervärderar den sociala kontextens betydelse i behandlingen. Jag har arbetat med personer som haft en missbruksproblematik och som idag ofta får diagnosen ADHD eller ADD i vuxen ålder. Min erfarenhet (och forskningen) är att det är nödvändigt för en rehabilitering med både sociala/psykologiska insatser som med medicinsk behandling för att lyckas.

Diskussionen om ansvaret för missbruksarbetet pågår sedan en tid tillbaka. Vissa krafter vill överföra ansvaret från

socialtjänsten till landstingen. Det handlar om synsätt på vad som är verkningsfullt. Läkarna betonar medicinering som behandling, medan socialtjänsten betonar de sociala aspekter. Alla förnuftiga människor vet att det handlar om både och. Vi lever i ett samhälle där alla jagar kostnader, både i det privata näringslivet och i offentlig sektor. Budgetjakten innebär att man försöker reducera arbetskraften så långt som det är möjligt, alla och överallt, samtidigt som man säger att man vill minska arbetslösheten. Senast hörde jag om att man kunde införa robotar inom äldreården och vi fick se en glad tant i tv som instruerade en robot att hämta olika saker. Hon såg nöjd ut. Det pågår säkert försök att utveckla robotar till att byta blöjor och duscha gamla också. Med piller som behandling kan vi säkert minimera personal inom vårdinrättningar och behandlingsinstitutioner.

Att journalisterna svek konferensen i Göteborg är ett tecken. De svek också SocialPolitik och SocialAktion vid uppvaktningen av regeringen med den [Onådiga Luntan](#) – precis som de svek alla drabbade som skrivit om konsekvenserna av de nya reglerna inom socialförsäkringen. Antalet samhällsengagerade journalister blir allt färre (se det danska tv-programmet Borgen om tendensen inom nyhetsjournalistiken).

Däremot köade de i horder vid invigningen av ABBA-museet.

Claudette Skilving

claudette.skilving at gmail.com

Carina Håkansson: [Jag anklagar!](#)

Robert Whitaker i SocialPolitik nr 1/2012 [Övertro på piller](#) en av föreläsarna även på konferensen **Närvaro och Delaktighet** i april 2013 i Göteborg.